

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6274

за изменение в частта за разноските

гр. София, 16.02.2026 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в**  
закрито заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: София Тодорова**

като разгледа дело номер **6505** по описа за **2025** година докладвано от съдията,  
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК)  
във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на Л. Е., В. Ж. и М. К., чрез адв. С. Щ., за изменение на решение  
№ 691 от 07.01.2026 г. по адм. дело № 6505/2025 г. в частта за разноските.

В молбата се излага, че съдът неправилно е тълкувал т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от  
06.11.2023 г. по тълк. дело № 6/2012 г. на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия на  
Върховния касационен съд, тъй като според искателите в мотивите на посоченото решение не се  
съдържа извод, че договорът е предпоставка за присъждане на поисканото адвокатско  
възнаграждение. Позовават се на съдебна практика на ВКС, с която се приема, че липсата на  
договор за правна защита и съдействие не представлява пречка за присъждане на поисканите от  
страната разноски. По аргумент от чл. 36, ал. 3 от Закон за адвокатурата излагат, че договор за  
правна защита и съдействие може и да не бъде подписан. Към искането прилагат съдебна  
практика на ВКС, но не прилагат сключен договор за правна защита и съдействие.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК насрещната страна – кметът на Столична община не е  
изразил становище по искането.

Административен съд – София-град, второ отделение, 29 състав, намира молбата по чл.  
248, ал. 1 от ГПК за процесуално допустима – същата е подадена в срок и към делото е приложен  
списък по чл. 80 от ГПК. Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните  
съображения:

С решението, чието изменение се иска, Административен съд – София-град е: 1) отменил  
заповед № САГ25-РА53-503/29.07.2025 г. на кмета на Столична община, с която е отказано да се  
разреши изработването на проект за изменение на подробен устройствен план/ПУП/- План-  
извадка по чл. 133 от ЗУТ за изменение на план за регулация на УПИ II – за парк, кв. 187а, м. „Ю.  
парк“, в обхвата на имоти 68134.1007.1925 и 68134.1007.1926 по КKKP, район „Т.“, план за  
застрояване на новообразуван УПИ III-1925,1926 „за ЖС и ТП“ и изменение на плана за улична  
регулация от о.т. 357 – о.т. 13, м. „К. вада“ и м. „Ю. парк – IV част“; 2) изпратил е

административната преписка на кмета на Столична община за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени със съдебното решение, като е определил едномесечен срок от влизане в сила на решението; 3) осъдил е Столична община да заплати солидарно на Л. М. В., В. С. Ж. и М. А. К. сумата от 505,67 евро, представляваща разноски по делото. С решението настоящият състав не е уважил искането на жалбоподателите за присъждане на адвокатско възнаграждение, като е приел, че независимо от изхода на спора разноските, които подлежат на присъждане са само доказаните – държавни такси и депозити за експертизи. В решението са изложени подробни мотиви, че липсват доказателства – договор за правна защита и съдействие, за договорено възнаграждение в размер на 3000 лева, независимо от приложените снимки на вносна бележка и платежно нареждане към представения от жалбоподателите списък.

При тези факти, настоящата инстанция приема, че подаденото от жалбоподателите искане за изменение на съдебното решение в частта за разноските е неоснователно.

Като страни, за които съдебният акт е благоприятен, Л. М. В., В. С. Ж. и М. А. К. имат право да получат действително направените разноски, но само ако са представени доказателства в този смисъл и искането за присъждане на разноски е направено до приключване на производството в съответната инстанция, тъй като произнасянето на съда относно отговорността за разноските е част от разрешаването на правния спор. В случая искането за присъждане на разноски е направено своевременно, но не са представени съответните доказателства за поисканото адвокатско възнаграждение.

Пред Административен съд – София-град е представено пълномощно, от което е видно, че Л. М. В., В. С. Ж. и М. А. К. са упълномощили адв. С. Щ. да ги представлява пред всички съдебни инстанции във връзка с оспорването на мълчалив отказ на кмета на Столична община да се изработи проект за подробен устройствен план – план извадка – изменение на план за регулация и план за регулация и застрояване за поземлени имоти с идентификатори 68134.1007.1925 и 68134.1007.1926 по административна преписка с рег. № САГ25-ГР00-421/2025 г. В представеното пълномощно липсва изрично посочване дали е налице договорено адвокатско възнаграждение между упълномощителите и упълномощения процесуален представител, в какъв размер е, ако има такова и начина на неговото заплащане. Нито до приключване на съдебното производство по адм. дело № 6505/2025 г. по описа на Административен съд – София-град, нито с процесната молба за изменение на решението в частта за разноските е представен договор за правна защита и съдействие, уреждащ отношенията между жалбоподателите и адв. С. Щ., поради което липсват доказателства за договореното възнаграждение, както настоящият състав вече е изложил в мотивите на решението, чието изменение се иска. Писмената форма на договора за адвокатска услуга е за доказване, като с него се удостоверява, както че разноските са платени, така и че са договорени. Представените документи за извършено плащане не са достатъчни да удостоят, че направените и претендирани от жалбоподателите разходи в производството са били и договорени между упълномощителите и техния процесуален представител. В тази връзка настоящият състав не счита за нужно да се отклонява от тълкуването на мотивите на т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г., постановено по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд, нито се присъединява към съдебната практика, представена от искателя в настоящото производство.

Представеният списък на разноски, приложените снимки на вносна бележка и платежно нареждане представляват твърдения за извършени разходи, които обаче следва да бъдат доказани, както и договорени между страните, а в случая това не е направено.

Неоснователен е и доводът на искателите, че не е задължително да е сключен договор по

аргумент от чл. 36, ал. 3 от Закон за адвокатурата. Посочената разпоредба предвижда, че при липса на договор, по искане на адвоката, адвокат от Европейския съюз или клиента адвокатският съвет определя възнаграждение съгласно наредбата на Висшия адвокатски съвет. От текста на чл. 36, ал. 3 от ЗА, е видно, че тя не е приложима в процесното производство, тъй като нито е отправено искане до адвокатски съвет от адвоката или клиента, нито възнаграждението е определено от адвокатския съвет.

За пълнота на изложеното съдът счита за нужно да отбележи, че по искане на процесуалния представител и с оглед представените доказателства – удостоверение за идентичност на лице с различни имена, по делото е конституирана Л. М. В., а не Л. Е., както е посочено в искането. Настоящият състав възприема това като техническа грешка, но с оглед надлежното произнасяне счита, че за подател на искането трябва да се счита Л. В..

По изложените съображения, настоящият състав намира, че не са налице основания за изменение на съдебния акт в частта за разноските, а искането на Л. М. В., В. С. Ж. и М. А. К. в този смисъл е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд – София-град, второ отделение, 29 състав

#### ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Л. М. В., В. С. Ж. и М. А. К. за изменение на решение № 691 от 07.01.2026 г. по адм. дело № 6505/2025 г. в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: